

Carta Coloma de Tinet a S. Nou

Molt Sr. meu i amic en Crist:

En primer lloc, perdoni la molestia que me ocasiona-li en el meu infant i desitjo de comunicar-me amb V. epistolàriament. Espero, però, que em sabrà comprendre, i farà els possibles per complaure'm en lo que cregui convenient i estigui de la seva via i del seu gust, fer-ho. Procuraré explicar-me:

En fetxa igual a la d'avui, envio, en carta certificada, un article que en les meves pàgines de lleure vaig fer per una revista local i de la qual soc un modest però assidu col·laborador. El fet no tindria la mínima importància si de gust a ell no s'hagués originat una forta discussió amb el encarregat de la direcció de la referida revista, disconformes en absolut en la seva tesi, forma, estil etc., raons, suficient o no, que impossibilitava la seva publicació.

Soc fàcil d'interessar-me jo en el cas, si en la esmentada discussió i exposat-me els motius de plés, no s'hagués pronunciat ja amb les que foren el meu amor propi i el meu sentit religiós en lo que m'impresiona com a objecció principal, remarcaten el fort i continuat atac a la religió que significa... Després, seguí la forma confusa, l'estil pobre etc etc... raons, infundades o no, que un aficionat a la ploma com jo, podria sotmetre'l en un sentit de dubtes i vacil·lació, si en el present cas, no fingués la forata d'aver obrat, escrit, sincerament en forma clara, potser una mica més amb el cor que amb la ploma, i així es potter el major defecte en aquest meu actual cobert per les boies de la contradicció i de l'escandol.

L'article que envio titulat "Los dombres que quieren la paz... Los asesinos" es el motiu doncs per el qual esteu convenit a Vd. per tal, que a la seva lectura em digui sincerament i francament la seva impressió, i judici crític

Johriotot eu el sentit religiós i la seva feina, i les qualitats i defectes que pot tenir
l'art i la prosa. Gordou que us vagi adreçat a J. però la seva obra de public
i exquisit escriptor de línea sàlida i curiosa, la seva forma d'escriure sincera
i humana, que faut se es com penetra a la nostra manera de ser, em diuen
de veure les seves garanties que en altres escriptors actuals no trobaria, i en els
quals potser no trobaria la comprensió el consell d'amic i s'hi pot. La sinceritat
cristiana de tu a tu que fau em sentir de guia com d'estrany, d'escuma
o de consell, i que espero amb la raïssa. No oblidarí mai els seus "comentaris"
la secció de llegida de La Seu, publicats, llegits, en la meua adolescència. Encara
en els meus retalls i folis de periòdis d'aquell temps n'aparix algun... Moltes
vegades m'han estat de gran utilitat, ja que ells m'han ensejats a estimar la
perfecció i la claretat en la prosa i en els pensaments, a agafar mà de tenses
lleialtat i humans i de defensar la raó i la veritat en tota línea i a tota veu.
Que se sentit no tenir-los tot? Sincerament: no se l'opinió que fiedria del
meu actual ni del Cristiansime. Segua tanta confusió tanta desordre en
el meu i en les idees que a tota costa de destruir ou està la veritat, i a
estovar com no està segur ni d'un jo mateix. Els fanats deu anys, i mes
en el meu cas que al arri de l'ecola saig trobar-me en un furell entre mans,
han significat un procés tan important en la nostra existència, que escapa
a tota concretació i anàlisi. No se lo que pensaria del article que li cuido
vei dels motius pels quals m'adreso a J. El meu intent era lamentar l'
indiferència d'aquell meu cristià mentre el mestri de ferra Santa es un fet.
Perque doncs "ferra Santa"? Perque es seguir a Crist i en canvi es contra
lla inapible com es destrua lo que parla d'ell i le, seves petades?
Que no es pot fer gran cosa? D'acord. Però fins ara no s'ha fet res.
Posterior a l'article el P. Pau ha demanat l'interuació i l'opinió dels S. P.
He llegit alguns articles i editorials que m'han afermat en les meves idees.
Equivocada? No se. Però sí sinceres i clares. El merit literari de l'
article fa se que no val gran cosa, se són un aficionat que aprofita
les estones que deixen les feines del camp.